

Zorgethicus Doret van der Sloot interviewt vrouwen over de invloed die de zorg van hun moeder op hun carrière heeft gehad.

Daphne Deckers

‘BIJ HAAR IS LIEFDE EEN WERKWOORD, genegenheid wordt gedaan’

Het enige waarin Daphne Deckers en haar moeder niet op elkaar lijken, is de manier waarop zij zich uiten. ‘Over de liefde spreekt ze niet.’

TEKST Doret van der Sloot

DOCHTER

Daphne Deckers

GEBOORTEJAAR 1968

GEBOORTEPLAATS

Nijmegen

CV Bestsellerauteur, presentatrice, actrice.

MOEDER

Marie Michelle Gerardine

GEBOORTEJAAR 1944

GEBOORTEPLAATS

Maastricht

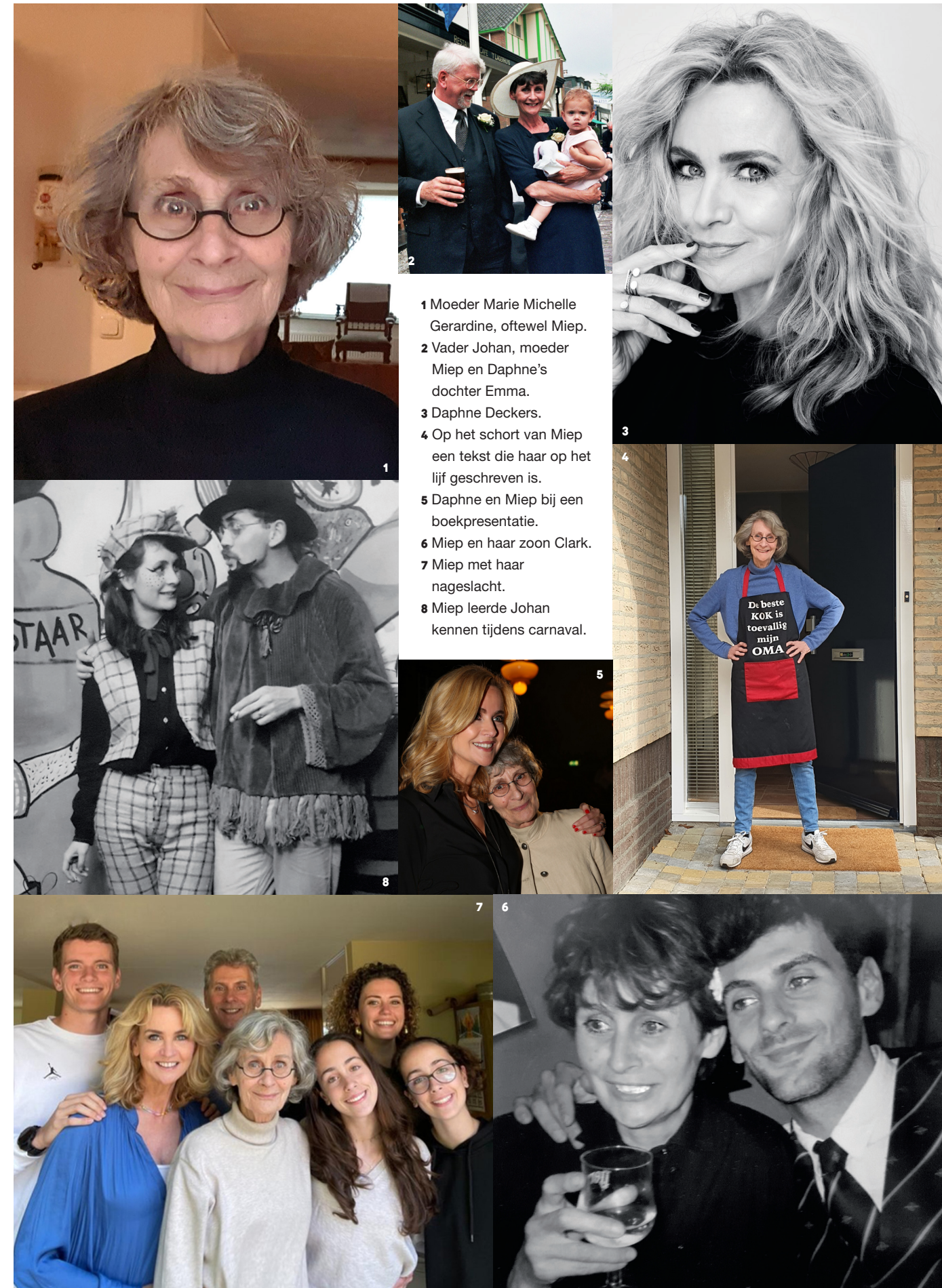
CV Kunsthistorica, auteur, huisvrouw.

‘Met de wind vol in de zeilen heb ik – even afkloppen – een ongelooflijk mooie carrière kunnen maken. De afgelopen vijfentwintig jaar zijn er meer dan een miljoen van mijn boeken verkocht, mijn laatste kinderboek *Vrienden maken* wordt ook in China, Duitsland, Amerika en Engeland uitgegeven. En eerlijk is eerlijk, het voelt als een grote verantwoordelijkheid om mijn dromen ook echt waar te maken. Mijn oma, moeder en tantes zijn met eenzelfde potentie geboren, maar hadden niet de ruimte en gelegenheid om daar iets bijzonders mee te doen. Mijn moeder is geboren als vierde kind in een Maastrichts arbeidersgezin van zes. Ze overleefde maar net de kroep, een zeer ernstige bacteriële infectie. Iedere dag ging mijn oma naar het ziekenhuis, steeds trof ze op de afdeling één baby minder aan. Uiteindelijk bleef alleen haar Miep over, een overlever. Het leven van mijn oma moet ongelooflijk zwaar zijn geweest. In het rooms-katholieke zuiden werden veel kinderen verwacht, die met zeer beperkte middelen

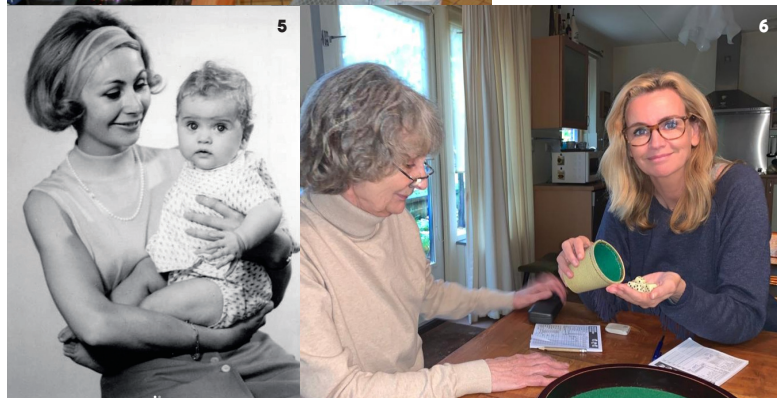
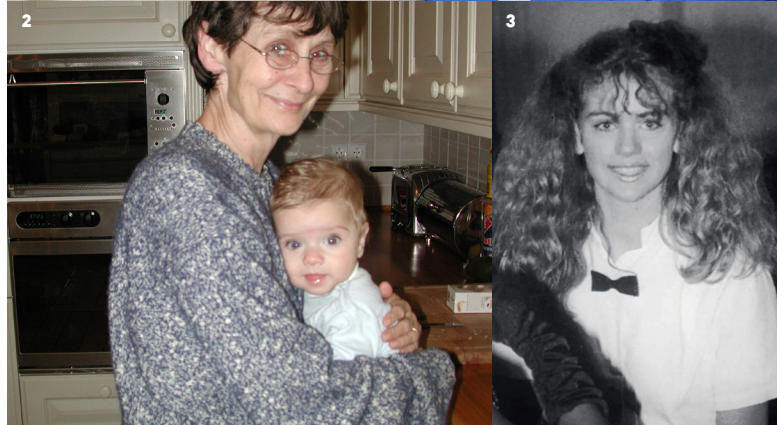
moesten worden grootgebracht. Daar hoor je de vrouwen in mijn familie nooit over klagen.

Dat is trouwens niet helemaal waar, mijn moeder heeft wel degelijk een klacht over haar jeugd. Ze wilde graag studeren, maar moest naar de nonnenschool. Het enige wat ze daar ‘leerde’ was het wassen en strijken van linnengoed dat door rijke klanten aan de poort werd afgeleverd. Ze kan nog steeds woedend worden als ze vertelt over de helse druk waaronder de nonnen meisjes zoals zij lieten werken. Het is dus volstrekt logisch dat Miep verlangde naar een minder conventioneel, ‘bohemian’ leven. Toen ze tijdens carnaval aanliep tegen een knappe student, met de baard en snor van een kunstenaar, viel ze daar natuurlijk als een blok voor. Achteraf durf ik wel te zeggen dat het leven met mijn vader haar toch niet de uitweg heeft geboden waarnaar ze ten diepste verlangde.

Ik heb altijd mijn eigen plan getrokken. Toen ik tien jaar was, kochten mijn ouders een grote boerderij in het kleinste dorp

- 1 Moeder Marie Michelle Gerardine, oftewel Miep.
- 2 Vader Johan, moeder Miep en Daphne's dochter Emma.
- 3 Daphne Deckers.
- 4 Op het schort van Miep een tekst die haar op het lijf geschreven is.
- 5 Daphne en Miep bij een boekpresentatie.
- 6 Miep en haar zoon Clark.
- 7 Miep met haar nageslacht.
- 8 Miep leerde Johan kennen tijdens carnaval.

- 1 Miep en Daphne.
- 2 Miep en kleinzoon Alec, de zoon van Daphne en Richard.
- 3 Daphne in de jaren tachtig.
- 4 Miep, Daphne en haar kinderen Emma en Alec.
- 5 Baby Daphne in de armen van haar tante.
- 6 Miep en Daphne spelen een potje Yahtzee.

van Nederland. Wanneer ik mijmerend uit mijn raam keek, wist ik dat er veel meer moest zijn dan ons kleine leventje op het platteland. Ik droomde over een bestaan in de schijnwerpers.

Voor Miep was mijn puberteit een lastige periode, achteraf heeft ze weleens gezegd dat ik onhandelbaar was. Maar dat ik mijn eigen koers bepaalde, heeft ze altijd ondersteund, ze vond oprecht dat ik mijn hart moest volgen.

Natuurlijk had mijn moeder zelf ook verlangens, wensen en talenten. Ze is intelligent en haar handen kunnen alles maken. Het liefst was ze edelsmid geworden, maar ze kon het goud en zilver dat je als student zelf moest meebrengen niet betalen. De kunstacademie zou haar ook goed hebben gepast. Maar mijn vader bepaalde dat ze na de avondmavo en -vwo een master in de kunstgeschiedenis zou halen. Volgens mij zit dat haar nog steeds niet helemaal lekker.

Op de boekenplank in onze woonkamer stonden de boeken die mijn ouders hebben geschreven. Mijn vader publiceerde over biologie, mijn moeder over kunstgeschiedenis.

Al vroeg wist ik dat ik later ook wilde schrijven. Boeken, maar ik droomde ook over scenario's voor Disneyfilms. Dat ik dol ben op de verhalen van Disney komt door mijn moeder. De gelukkigste uren in haar jeugd bracht ze door op een houten bankje in de verenigingszaal: voor tien cent konden arme kinderen daar naar de film. Ze is altijd verliefd gebleven op die kinderverhalen.

Dat ik fotomodel ben geworden, komt eigenlijk ook door mijn moeder. Stiekem deed ze mee aan een schrijfwedstrijd van de *Cosmopolitan*, wat resulteerde in een schrijfpdracht voor het blad. Toen ze door collega's van die glossy werd uitgenodigd om de finale van een model-

lenwedstrijd bij te wonen, mocht ik met haar mee. De host van de show werkte voor modellenbureau Elite; een maand later viel hun contract bij ons door de brievenbus. Je kunt je wel voorstellen dat mijn vader not amused was toen ik met een koffer vertrok om achtereenvolgens in Tokio, Parijs, Milaan en New York neer te strijken. Het allerergste vond hij dat ik stopte met mijn studie massacommunicatie in Utrecht. Hij droomde over een dochter met een wetenschappelijke carrière. Hij vond dat ik het aan mijn intelligentie was verplicht. Dit is lang een ingewikkeld onderwerp tussen ons geweest.'

TOMATENSOEP MET BALLEN

'In die tijd wisten mensen weinig over het modellenvak. Toen ik als model serieus begon te verdienen, kon ik mijn ouders steeds vaker op leuke dingen trakteren. Je moet je voorstellen, in ons gezin was zelden geld voor vakanties, luxe of overvloed. De boosheid die mijn vader voelde over mijn 'afwijkende' carrière werd minder toen ik succesvol bleek en niet 'in de goot' was beland. Miep was gewend om tegen de wind in te leven en kon mijn serieuze werkhouding in glamourland wel waarderen. Nu ik ouder word, zie ik dat ik best veel op mijn moeder lijk. Niet alleen qua uiterlijk, we hebben beiden zo'n klein rond koppie, maar ook vanbinnen. We zijn beiden creatief, gefocust op het werk dat door ons verzet moet worden, productief. We houden niet van gezeur en emotioneel lastige zaken verpakken we het liefst in een stevige dosis humor. Er is ook een groot verschil tussen ons, en dat gaat over de woorden die we gebruiken.

Het fundament waarop ik leef bestaat uit het vinden, formuleren en uitspreken van de juiste woorden. Ik geniet intens van het schrijven van verschillende soorten verhalen. Ieder genre heeft zijn eigen potentie om betekenis aan het leven te geven. De taal van mijn moeder vloeit al jaren via haar handen naar de zorg voor de mensen om haar heen. Uren en uren brengt ze door in haar keuken, ze maakt de beste tomatensoep met ballen ter wereld. Als je bij haar thuis komt, is er altijd heerlijk eten. Aan tafel worden veel grappen gemaakt. Maar over lastige emoties of de liefde spreekt ze niet. Ze gebruikt geen serieuze woorden om te zeggen dat ze om je geeft of trots op je is. Bij haar is liefde

een werkwoord. Genegenheid wordt gedaan, uitgevoerd in de vorm van bijvoorbeeld een lekkere kip uit de oven. Of mijn moeder teleurgesteld is over het leven waarop ze terugkijkt? Dat weet ik niet zo goed. Ze heeft altijd keihard gewerkt en zich laten leiden door de richting die mijn vader voor haar bepaalde. De laatste jaren van zijn leven was hij erg ziek, ook toen heeft ze intensief voor hem gezorgd. Laatst maakte ik daar nog een grapje over. Officieel heet ze Marie Michelle Gerardine maar iedereen noemt haar Miep. Had ze niet liever het leven van een Michelle dan

van Miep geleefd? Het antwoord is ze me nog verschuldigd.

Nu denk ik trouwens dat een zorgzaam en overzichtelijk leven goed bij mijn moeder past. Ze is best verlegen, heeft hoogtevrees, is claustrofobisch en vindt open trappen doodeng. In haar leven was bovendien geen ruimte om meer te willen dan dat wat er was. Dat is natuurlijk een groot verschil met de volgende generatie vrouwen, dus tegen jonge vrouwen inclusief mijn eigen dochter zeg ik: durf, werk, leer en leef het leven waarvan je droomt.

Niet alles komt uit, maar wees niet bang, ga ervoor en benut de mogelijkheden die deze tijd je biedt. Of doe in ieder geval de dingen die je zelf graag wilt doen, meestal liggen daar ook je talenten.'

OVERSTROMINGEN

'Toen er na het overlijden van mijn vader eindelijk ruimte voor mijn moeder kwam om te doen wat ze zelf wilde, werd Valkenburg getroffen door hevige overstromingen. Haar hele benedenverdieping kwam volledig onder water te staan, alles wat belangrijk voor haar was ging kapot. Het doet me pijn om te zien dat ze deze ramp nog steeds niet helemaal te boven is.

Toen ik nog maar een klein meisje, was vertelde mijn oma: jouw moeder Miep is een overlever, een echte 'steal Magnolia', een sterke, elegante bloem uit het zuiden, die met haar kop omhoog heel veel tegenwind kan trotseren. Die woorden geven me nu gek genoeg hoop. Misschien moet ik haar een brief schrijven waarin ik onder woorden breng hoe bijzonder ze eigenlijk is en wat ze voor mij betekent. En als ik de moed vind om haar dit verhaal bij leven voor te lezen, ben ik ook extra trots op mezelf.' ●

'ZE KON MIJN SERIEUZE WERKHOUDING IN GLAMOURLAND WEL WAARDEREN'